

Het Sliedrechts dialect (360)

Publicatie van de Werkgroep "Dialect"

BLOSSEMTOCHIE ...FOUT! BLADWIJZER NIET GEDEFINIEERD.

De bure raakte d'r nie over uitgepraot. De bôômpies stinge zô mooi in bloei. 't Was gewoon 'n fêêst om te zien. Bij vrouw Happer vonge ze 'n gewillig oor en 'k was zô gek nò nie of 'k mos d'r de volgende zaeterdag an glôôve om 't meraokel te bekijke.

De brôôdjies en de koffiekkan stinge al op d'n achterbank van 't ootochie en rond 't middaguur gong 't richting Betuwe. Op 't program sting 'n tochie langs de Linge om de blossem an de fruitbôômpies te bewondere. Nou hêt Opao Bertus nogal is moeite om d'n oto op de goeje koers te houwe en krek hoor, nae Gurrekom gong 't al gaauw de mist in. Wat de Linge hà motte weze was het Maarwedekenaol. Ok wel mooi, mor echt veul blossembôômpies wazze d'r nie te zien. Gelukkig redde de vrouw de toestand toe ze me wees op 'n bordjie me "Lek- en Lingeroute" d'r op. 'k Stuurde op het aalderleste mement scharp naer rechts bij en we zatte werempel inêêne op de goeje koers. Dà doche we temenste, want nae êênige tijd kwamme we d'r met hulp van een wegekaort achter dà me meer op weeg wazze naer de Lek as naer de Linge. 'k Zel jullie d'r mor nie langer mee vermoeie, mor we zijn nae hêêl wat omzwaarvinge toch bij de Linge terechtgekemme.

Hondepoep

Bij Leerdam hebbe me effe de bêêne gestrekt. 't Zonnechie kwam d'r lekker deur. Gezete op 'n banksie keke me naer wat mense die bij 't roeie nogal moeite hadde met 't zoeke van de juiste weg op 't water. Nie zô raor, want ze deejen 't dan ok in 'n onwijs lange bôôt. We hebbe mor nie gelache, want onze kunste zijn op dà gebied nou ok nie bepaold om naer huis te schrijve

Nae 'n poosie hebbe me onze raais voortgezet. Tien meter vedderop stonge me al weer stil. De lucht in d'n oto was nie te banke. Opao Happer had op 't grasveldjie bij 't banksie in de hondepoep getrapt en dat was goed te maarke. De schoene wiere in 't gras an de kant van de weg goed afgeveegd, waernae de tocht wier vervolgd. De leste stank verdween deur 't opegezette raompie.

Prachtig

We wazze nou wel an wat echte blossem toe. En die krege me volop. Eerst veul van die gekortwiekte bôômpies vol me witte blommechies. In d'n boogerd tusse de bôômpies huppelde de lammechies bij de moederschaepe die je vandaeg d'n dag meer in de waailande ziet dan koeie. Laeter zagge me ok nog hêêl wat ouwerwetse hôôgstammechies. Aai'lijk veul mooier, mor de fruitboere hebbe d'r wel hêêl wat meer waark aan om de appeltjies en peerties te plukke.

De netuur was prachtig. De vrouw en ik wazzen 't 'r hêêmel over êêns. Groen was 'r an de bôôme ok al hêêl wat bijgekemme suns ons leste bezoek an 't Alblasserbos. Veugels hadde 'n maotjie gevonge voor d'n broei. 'n Grôôte zwaon zat op 't nest, d'r scharrelde fezante rond, jonge boksies maakte de gekste spronge. Allêên die ouwe bunkers konne ze wel 's opblaeze voor mijn part. Die betonne gevalle uit de oorlogsjaere wazze 'n aanfluiting. Hoewel.....laeter die week hoorde me vertelle dà ze dêêl uitmaakte van de Hollanse waoterlinie en dà ze as zôdaonig as monement bewaord blijve. Tja, daer is aai'lijk ok 'n hôôp voor te zegge, hee?

Kesteeltjie

We volgde wijselijk de bordjies die d'n weg aangavve heel perciesies en zo gonge me, nae 't zôôvelste wielechie, waer dus vroeger d'n dijk deurgebroke was, toch weer richting Lek. Dat was nie aarg, want we mosse toch op huis aan. Zo kwamme me in de buurt van Viejaone, 'n hêël oud stadjie. De vrouw had daer vanaf de rijksweg al zô dikkels 'n mooi torentjie gezien en dat wou ze wel is van dichterbij bekijke. 't Was 'n ouwe stadspoort die ze aal z'n daege voor 'n kesteeltjie hà gehouwe. Dà gaf nie hoor, want 't stadjie was leuk om is rond te lôôpe. Veul ouwe geveltjies, vemaal 't stadhuis was hêël mooi. D'r zalle daer wel hêël wat pandjies op de monementelijst staon.

In êên zô'n oud huisie, waer nou 'n kaffetaoriao in was, hebbe me 'n lekker ijsie gekocht. De vrouw 'n waoterijsie med 'n peresmaoksie (hêël toepasselijk met 't ôôg op 't uitstappie) en voor mijn 'n ijsie in 'n waofeltjie.

Meraokel

Effe hebbe me onderweeg naer huis d'r nog aan gedocht om bij van d'r Valk - je weet wel, die grôôte eetzaak - aan te legge. We wazze toch vlak in de buurt. De vrouw bedocht d'r aage, want de bôôntjies wazze al afgehaold en de piepers al geschild, zôdà me op onze vaste tijd, rond zesse, thuis waarm konne ete. 't Slot van de raais deur onze aage Waerd was zeker zô mooi as de rest. Vemaal de Giesse en de oevers d'r omheene hadde d'r aage, zou ie zegge, op onze komst voorberaid.

Weer op Slierecht op d'n dijk aangekomme, beslote me om nog effe 't Joodekaarksie te bekijke. We benne zôwaer nog 't stoepie langs d'n stijger afgegaon om in 't onderhuis te kenne kijke. Met 't besef dà me met de afbraok, waer al aerdig schot in zit, wel is êên van de leste kijkers hebbe kenne weze, liete we 't gebouwchie achter ons.

Toe me weer bij ons fletjie aankwamme, sting de buuvrouw ons al achter de raomde op te wachte. Nou, ze hà niks te veul gezeed. 't Was zeker 'n meraokel en daer was zellufs gêên Jomandao, die ok nogal is in de buurt van de Linge huist, aan te pas gekomme!

Zô, dat was 't dan mor weer en de groete van Opao B. R. IJ. Happer.

P.S. 'k Hoop wel dà ze bij de krant wat naauwkeuriger te waark gaon as de leste keer, want toe hadde ze m'n stuksie aarg "verminkt". Mense die deuze verhaoltjies aaltijd uitknippe om te bewaore kanne bij vrouw Lisseburg een kopiechie aanvraege van 't orriezieneel!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184-412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184-415368.